

2) Ha a Bíróság az 1) kérdésre igenlő választ ad:

- a) Kizárt-e a vagyoni eszközöknek független üzleti célú felhasználása, ha azokat az ajánlatkérő kizárólag használat végett nyújtotta az ajánlattevőnek, és az ajánlatkérő feladata a vagyoni eszközök kezelése, így a kapcsolódó költségek viselése?
- b) Független üzleti célú felhasználásról van-e szó, ha az ajánlattevő a repülőtéri biztonsági ellenőrzés végzéséhez az ajánlatkérő által nyújtott fémkereső kapukat, kézi fémkeresőket és röntgenkészülékeket használ?

(¹) HL L 82., 16. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Portugál Köztársaság ellen 2004. június 8-án benyújtott kereset

(C-239/04. sz. ügy)

(2004/C 228/39)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviselik: Michel van Beek és António Caeiro meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 8-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Portugál Köztársaság ellen.

A felperes a következő döntések meghozatalát kérte a Bíróságtól:

- állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság Kormánya azzal, hogy egy olyan autópálya-terv kivitelezését kezdte el, amelynek nyomvonala a környezeti hatástanulmány kedvezőtlen eredménye, valamint annak ellenére halad át a Castro Verde-i Különleges Védelmi Övezeten (KVÖ), hogy léteznek az említett nyomvonal tekintetében alternatív megoldások, nem tett eleget az 1997. október 27-i 97/62/EK tanácsi irányelvvel (¹) módosított, a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EKG tanácsi irányelv (²) 6. cikkének (4) bekezdése alapján rá háruló kötelezettségeknek;
- kötelezze a Portugál Köztársaságot az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A portugál hatóságok egy olyan autópálya-terv kivitelezését kezdték el, amelynek nyomvonala (az „Aljustrel – Castro Verde” szakasz) áthalad a Castro Verde-i Különleges Védelmi Övezeten (KVÖ), annak ellenére, hogy:

- a tervre vonatkozó környezeti hatástanulmány a nyomvonal fentebb idézett szakasza kivitelezésével kapcsolatban világosan kimutatta, hogy az említett nyomvonal ténylegesen jelentős kedvezőtlen hatást gyakorol a 79/409/EGK irányelv I. mellékletében szereplő tizenhat vadmadárfajra,
- ténylegesen léteznek a nyomvonal kivitelezett szakasza tekintetében alternatív megoldások, amelyek elkerülik mind a Castro Verde-i KVÖ-t, mind pedig a portugál hatóságok által megnevezett települések lakott területét. Amennyiben ezek a lehetséges nyomvonalak a Castro Verde-i KVÖ-től nyugatra elterülő folyosóban húzódnának, e KVÖ határa és az „IC 1”-es út között, akkor egy nagyon alacsony népsűrűségű tervezési régióban haladnának, tehát a portugál hatóságoknak – jelentős műszaki nehézségek, illetőleg további költségek nélkül – lehetőségük nyílt ezen alternatívák egyikét választani.

Következésképpen, a Portugál Köztársaság nem tartotta be a 92/23/EGK irányelv 6. cikkének (4) bekezdését. Ez a jogszabály ugyanis kizárólag abban az esetben engedi meg egy tagállamnak olyan terv megvalósítását, amellyel kapcsolatban a környezeti hatástanulmány kedvezőtlen eredményre jutott, ha nem léteznek alternatív megoldások.

(¹) HL L 305., 1997.11.8., 42. o.

(²) HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 8-án a Német Szövetségi Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-244/04. sz. ügy)

(2004/C 228/40)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Gerald Braun és Enrico Traversa, a Bizottság Jogi Szolgálatának tagjai, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 8-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Német Szövetségi Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. a Német Szövetségi Köztársaság megsértette az EK 49. cikke alapján fennálló kötelezettségeit azzal, hogy körleveleken alapuló gyakorlatával tartósan aránytalan módon korlátozza a harmadik országbeli munkavállalók szolgáltatásnyújtás keretén belüli kirendelését;
2. kötelezze a Német Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Azon munkavállalónak, aki harmadik ország állampolgára és szolgáltatásnyújtás céljából Németországba kívánják kirendelni, ehhez „Arbeitsvisum”-ra (munkavállalási vízumra) van szüksége, amelyet csak akkor kap meg, ha a kirendelés előtt legalább egy éven keresztül a kirendelő munkáltatónál állt alkalmazásban.

Mind a közigazgatási belső utasításokon alapuló német gyakorlat, amely előzetes munkavállalási vízumot követel meg, mind az, hogy e vízumot kizárólag az ún. „tartósan foglalkoztatott munkavállalók” kaphatják meg, indokolatlanul és aránytalanul korlátozza a szolgáltatásnyújtás szabadságát.

Az Arbeitsgericht Regensburg 2004. június 16-án hozott végzésével a Gerhard Schmidt kontra Sennebogen Maschinenfabrik GmbH ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-261/04. sz. ügy)

(2004/C 228/41)

Az Arbeitsgericht Regensburg (Németország) 2004. június 16-án hozott végzésével, amely 2004. június 21-én érkezett a Bíróság hivatalához, Gerhard Schmidt kontra Sennebogen Maschinenfabrik GmbH ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Arbeitsgericht Regensburg a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- a) A Keretmegállapodás (az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv) ⁽¹⁾ 8. szakasz (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a nemzeti jogba történő átültetés során az életkor 60-ról 58 évre történő leszállítása által a védelem általános szintjének csökkentését tiltja?
- b) A Keretmegállapodás (az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv) 5. szakasz (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy egy olyan nemzeti szabályozás, mint a jelen ügyben, amely az (1) bekezdés szerinti három feltétel egyikének megfelelő korlátozásokat sem tartalmaz, azzal ellentétes?
- c) Úgy kell-e a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv ⁽²⁾ 6. cikkét értelmezni, hogy egy olyan nemzeti szabályozás, mint a jelen ügyben, amely – az objektív indok szükségessé-

gének elvétől eltérően – 52 év fölötti munkavállalóval határozott idejű munkaviszony létrehozását objektív indok fennállása nélkül is megengedi, azzal ellentétes?

- d) A három kérdés egyikére adandó igenlő válasz esetén: a nemzeti bíró eltekinthet-e a közösségi joggal ellentétes nemzeti szabályozás alkalmazásától úgy, hogy a belső jog általános elvét alkalmazza, mely szerint határozott idejű munkaviszony létrehozása csak objektív indok fennállása esetén megengedett?

⁽¹⁾ HL L 175., 43. o.

⁽²⁾ HL L 303., 16. o.

Az Amtsgericht Breisach 2004. június 7-i végzésével a Badischer Winzerkeller eG kontra Land Baden-Württemberg ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-264/04. sz. ügy)

(2004/C 228/42)

Az Amtsgericht Breisach 2004. június 7-i végzésével, amely 2004. június 22-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Badischer Winzerkeller eG kontra Land Baden-Württemberg ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Amtsgericht Breisach a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1. Úgy kell-e értelmezni a kedvezményes társasági adókulcs adóalapját a tőkeemelést terhelő közvetett adókról szóló irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti egyes társasági szerkezetátalakítások javára módosító, 1973. április 9-i 73/79/EGK tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾, a közös társasági adókulcsok megállapításáról szóló, 1973. április 9-i 73/80/EGK tanácsi irányelvvel ⁽²⁾, a tőkeemelést terhelő közvetett adókról szóló 69/335/EGK irányelv 5. cikke (2) bekezdésének módosításáról szóló, 1974. november 7-i 74/553/EGK tanácsi irányelvvel ⁽³⁾, valamint a tőkeemelést terhelő közvetett adókról szóló 69/335/EGK irányelv módosításáról szóló, 1985. június 10-i 85/303/EGK tanácsi irányelvvel ⁽⁴⁾ módosított, a tőkeemelést terhelő közvetlen adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelvvel ⁽⁵⁾ (a továbbiakban: irányelv), hogy az irányelv 10. cikke c) pontja szerinti tilalom az irányelv 4. cikkében foglalt feltételektől függetlenül valamennyi, az irányelv 10. cikke c) pontjában megnevezett ügyletre vonatkozik?